

Wat nog komen gaat

Toekomst? Het woord toekomst kan angstaanjagend zijn. Ik krijg rillingen over mijn rug door over mijn toekomst te denken. Niet alleen mijn toekomst, maar ook voor mijn familie en ook over de toekomst van onze wereld.

Wat gaat er gebeuren? Wat is mijn toekomst? Heb ik wel een toekomst? Al die vragen kan mij in de war brengen en die zorgt ervoor dat ik altijd te veel na denkt. Veel nadenken maakt een persoon heel onzeker. Zoals ik nu geworden ben.

Het is moeilijk om over de toekomst te denken, ook als je veel mee hebt gemaakt of juist niet. Er zijn veel verschillende richtingen waarin je moest kiezen wat je graag wil doen of waar je heen wil gaan. Ik weet het niet in welke richting ik morgen kies of er een verandering komt in mijn gedachte dat ik een andere richting kies. Je weet het nooit.

Ik kan alleen hopen dat ik een wijze keus maak en dat ik voorzichtig beslissing neemt over mijn leven. Elke keus die ik maak heeft een effect op mijn toekomst. Dat maakt een mens juist bang dat ze op elke stap goed nadenkt voor dat ze een beslissing neemt. Een fout en misschien ben je je toekomst kwijt.

Zo voel ik me ook de hele tijd. Bang en onzeker. Dat moet juist, aangezien ik me in een rare situatie bevind. Ik ben helemaal uitgedeedeerd en daardoor is de politie achter mij aan. Ik heb een moeder die in Engeland woont maar die niks voor mij kan doen. Ik voel me kwaad. Ik ben gekwetst door veel mensen maar de IND had mij het meest gekwetst. Tja! Zo is leven. Mensen kwetsten jou en jij kwetst ook mensen terug. Zo is de cyclus.

Maar ik moet door. Dat zeg ik aan mezelf de hele tijd. Ik ben maar 18 en als ik nu al helemaal instort door mijn situatie, wat ga ik later doen? Ik moet nu hard werken om mijn doelen te behalen. En daarom ben ik bezig met de Schakelklas bij het Alfa-College. Het is de enige plek die mij aan had genomen om te laten studeren zonder status.

Zonder status is een persoon niks in Nederland. Het is alsof je illegaal bent. Met mijn situatie is mijn toekomst ook heel onzeker. Zonder status ben ik niks. Ik heb geen geld. Ik moest afhankelijk van mijn moeder zijn. Ik mocht niet werken. Mijn dromen kan ik niet volgen. Mijn angsten kan ik niet weg jagen. Zal dit mijn toekomst zijn?

Nee. Ik laat dat niet gebeuren. Waar ik naar uitkijkt is de hereniging met mijn moeder in de toekomst. Al drie jaar gescheiden van elkaar geweest en dus ik hoop dat ik mijn moeder weer kan zien.

May